

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tost/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 7018200343
Dátum vydania rozhodnutia: 12. apríla 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Serbová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7018200343.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci vyžiadanej osoby O. C. v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. apríla 2018 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby O. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Ntc/6/2018, z 15. marca 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa §193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby O. C. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 6Ntc/6/2018, z 15. marca 2018 rozhodol podľa § 15 ods. 2 z dôvodov § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej už len ZEZR) o vzatí vyžiadanej osoby O. C. do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydanom Súdom v Benátkach, Talianska republika, sp. zn. 902/14 RDDA-10538/14 R GIP z 9. marca 2018 na účely trestného stíhania pre trestné činy nezákonného obchodovania s narkotikami a psychotropnými látkami a účasť na trestnom zoskupení za účelom nezákonného obchodovania s drogami podľa § 74 ods. 2 zákona o drogách č. 309/90 s prítiažujúcimi okolnosťami podľa § 4 zák. č. 146/2006 s tým, že predbežná väzba začala plynúť 13. marca 2018 o 03.30 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach. Zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že nenahrádza väzbu vyžiadanej osoby písomným sľubom, podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nenahrádza väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka a podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku, že nenahrádza väzbu peňažnou zárukou vyžiadanej osoby. Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť O. C. prostredníctvom svojho obhajcu, ktorú odôvodnil tak, že krajský súd neodôvodnil, z čoho vyplýva obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby zmaril účel predbežnej väzby. Nevzal pritom do úvahy, že - je netrestaný na území Slovenskej republiky, ako aj na území Talianskej republiky, - má povolenie k trvalému pobytu na území Slovenskej republiky do roku 2025 i napriek tomu, že je občanom Talianska - je držiteľom zbrojného preukazu, čo tiež nasvedčuje o jeho bezúhonnosti, pretože v opačnom prípade by mu orgány Slovenskej republiky zbrojný preukaz odobrali, - na území Slovenskej republiky má trvalé bydlisko, manželku a príbuzných, kým v Taliansku mu žije už len prestárly otec a sestra s deťmi, - na území Slovenskej republiky má stály príjem z podnikateľskej činnosti. K obave súdu zo zmarenia predbežnej väzby vyplývajúcej zo

závažnosti skutku, za ktorý je stíhaný uviedol, že- skutok mal byť podľa uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe spáchaný v dobe od decembra 2013 do 9. decembra 2015- kladie sa mu za vinu členstvo v organizovanej skupine v zmysle podávania informácií podľa výpovede agenta Z.- uznesenie o vznesení obvinenia n.902 del 2014 DDA- n 10538 del 24 RGIP voči jeho osobe bolo vydané 28. februára 2018, pričom už dňa 9. decembra 2015 bolo v Benátkach zadržaných 17 ľudí, z ktorých 11 bolo riešených väzobne, 6 domácim väzením a časť z týchto ľudí je už právoplatne odsúdená- vo vyššie uvedenom uznesení bol označený pod bodom 14/ s uvedením jeho pobytu v Talianskej republike, ako aj s uvedením jeho trvalého pobytu v Slovenskej republike. Nikdy mu toto uznesenie nebolo doručené ani na adresu jeho trvalého bydliska v Slovenskej republike, ani ho talianske orgány nedoručovali do miest jeho bydliska v Taliansku, nakoľko by mu to jeho príbuzní povedali. Nikdy v tejto veci nebol vypočutý ani ako svedok, ani ako obvinený, i keď jeho trvalé bydlisko bolo známe. Ľudí obvinených z tejto trestnej činnosti spolu s ním nepozná a nikdy s nimi neprišiel do styku. - v marci 2018 bol zadržaný policajnými zložkami Slovenskej republiky a vypočúvaný spolu s ďalšími šiestimi osobami vo veci úkladnej vraždy novinára J. a jeho N.. Po rozptýlení podozrenia boli prepustení zo zadržania. Pred zadržaním aj po ňom, sa nepokúšal ujsť, zdržiaval sa v mieste svojho bydliska a pracoval na farme- dňa 9. marca 2018 bol vydaný EZR, ktorý bol realizovaný jeho zadržaním 13. marca 2018 v mieste jeho bydliska- z predložených materiálov súdu vyplýva nesúlad medzi kópiou EZR a návrhom na vzatie do predbežnej väzby ohľadne trestnej sadzby stanovenej talianskym trestným zákonníkom na trestný čin, za ktorý je stíhaný. Súd nakoniec do odôvodnenia prevzal trestnú sadzbu uvedenú v návrhu na predbežnú väzbu, i keď nemal pri rozhodovaní k dispozícii aktuálne znenie skutkovej podstaty trestného činu s trestnými sadzbami a prekladom do slovenského jazyka - po jeho zadržaní 13. marca 2018 a pred jeho výsluchom doposiaľ nebol doručený návrh Krajskej prokuratúry v Košiciach na vzatie do predbežnej väzby a tento nebol ani preložený do talianskeho jazyka (rovnako nebol predložený ani jeho obhajcovi) i napriek tomu, že si pri zadržaní a výsluchu 13. marca 2018 zvolil advokáta v krajine pôvodu A., doposiaľ mu nebolo umožnené či už súdom, alebo prokurátorom sa reálne obhajovať, pretože doposiaľ mu nebolo umožnené notársky overiť podpis na jeho plnomocenstve a bez plnomocenstva sa obhajoby nemôže ani ujať. Z týchto skutočností, ktoré súd nevzal do úvahy, nevyplýva obava z jeho úteku, ale naopak vyplýva nadbytočnosť jeho zadržania a vzatia do predbežnej väzby, pretože je ochotný kedykoľvek dobrovoľne sa dostaviť pred talianske justičné orgány a jeho údajnú účasť na trestnej činnosti vysvetliť. Väzba je zásadným zaisťovacím inštitútom a predstavuje výrazný zásah do základného práva jednotlivca na osobnú slobodu. V súvislosti s rozhodovaním o väzbe je potrebné dbať na dodržiavanie zásady primeranosti a zdržanlivosti, t. j. vždy by mali byť využité opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu, zároveň však nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú. Ním navrhované inštitúty nahradenia väzby súd neakceptoval s odôvodnením, že vzhľadom na osobu zadržaného a charakter trestnej činnosti neboli splnené podmienky na nahradenie väzby ponúknutými zárukami. Takéto odôvodnenie je podľa neho arbitrárne a nemá oporu vo vyšetrovacom spise a v skutočnostiach uvedených vyššie. Na záver navrhol, aby sťažnostný súd rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie sa zrušuje a podľa § 15. ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. v znení zák. č. 344/2012 Z. z., 44/2015 Z. z., 316/2016 Z. z. sa návrhu prokuratorky Krajskej prokuratúry v Košiciach na vzatie do predbežnej väzby O. C. nevyhovuje a O. C. sa do predbežnej väzby neberie. K sťažnosti vyžiadanej osoby sa vyjadrila aj prokuratorka Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorá ju zdôvodnila tak, že vydaným európskym zatýkacím rozkazom žiada súd v Benátkach o vydanie O. C. do Talianska na trestné stíhanie pre trestné činy nezákonného obchodovania s drogami podľa § 74 ods. 2 zákona o drogách č. 309/90 s príťažujúcimi okolnosťami podľa § 4 zák. č. 146/2006. Skutok je podrobne rozpísaný v návrhu krajskej prokuratúry na vzatie menovanej osoby do predbežnej väzby. V sťažnosti vyžiadaná osoba O. C. namietal nesúlad údajov v predložených prílohách a samotným návrhom krajskej prokuratúry na vzatie do predbežnej väzby. K tomuto nesúladu sa vyjadrila prokuratorka krajskej prokuratúry na výsluchu vyžiadanej osoby, kedy sa ospravedlnila za písarsku chybu v návrhu na vzatie do predbežnej väzby. K namietaným skutočnostiam uviedla, že nevedomosť vyžiadanej osoby o skutočnosti, že je voči nej vedené trestné konanie, nie je prekážkou uplatnenia postupov súvisiacich s obmedzením osobnej slobody v prípade, že takýto postup nie je nepomerný k vyšetrovanej trestnej veci. O. C. bol zadržaný v rámci medzinárodne koordinovaného zadržania viacerých osôb v niekoľkých štátoch. Obhajca O. C. bol o podaní návrhu krajskému súdu na vzatie do

predbežnej väzby jeho klienta vyrozumiený elektronickou poštou. Zadržaný O. C. sa na výsluchu pred sudcom krajského súdu vyjadril, že slovenskému jazyku rozumie, nežiadal simultánne tlmočenie priebehu výsluchu, hoci boli prítomní dvaja tlmočníci pre taliansky jazyk. Pri zadržaní bol O. C. poučený o svojich právach v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, bolo mu doručené písomné vyhotovenie poučenia v slovenskom aj v talianskom jazyku, využil svoje právo a zvolil si obhajcu. Skutočnosť, že ho doposiaľ nenavštívil notár za účelom overenia podpisu na splnomocnení pre talianskeho obhajcu, nepredstavuje prekážku uplatnenia jeho zákonných práv na obhajobu. Justičný orgán štátu pôvodu sa rozhodol zabezpečiť prítomnosť O. C. na trestnom konaní najskôr vydaním nariadenia na zatknutie s lokálnou platnosťou a následne vydaním európskeho zatýkacieho rozkazu. Rozhodnutie súdu o nenahradení väzby inštitútmi ponúkanými vyžiadanou osobou je správne, pretože ich prijatím by bol narušený účel predbežnej väzby. S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhla sťažnosť O. C. zamietnuť ako nedôvodnú. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom je vyjadrený obmedzený revízný princíp, po tom ako nezamietol sťažnosť z dôvodu podľa § 193 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) Trestného poriadku, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných, mimo trestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby O. C. nie je dôvodná. Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je správne a zákonné vo všetkých jeho výrokoch, a že v rámci konania bolo postupované bezchybne, za dodržania všetkých procesných predpisov upravujúcich konanie o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Rozhodnutie o predbežnej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave v prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, ani opodstatnenosť právoplatného odsudzujúceho rozsudku cudzozemského súdu a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Pred rozhodnutím o predbežnej väzbe je však sudca povinný zistiť, či pozbavením osobnej slobody vyžiadanej osobe bude naplnený účel predbežnej väzby a to je - zabezpečenie prítomnosti zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokiaľ orgán štátu pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Predbežná väzba nie je obligatórna a zadržanú osobu možno ponechať na slobode. Sudca má obligatórnu povinnosť pred rozhodnutím o predbežnej väzbe vypočúť vyžiadajú osobu (§ 15 ods. 2 EZR) a v rámci tohto výsluchu umožniť jej vyjadriť sa minimálne k návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Vyššie uvedené bolo naplnené a krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne a presvedčivo vysvetlil a odôvodnil svoje závery, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Preto najvyšší súd nepovažuje za nevyhnutné opätovne rozoberať právne a procesné závery, ktoré viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do väzby a preto v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach. Žiada sa dodať, že v zmysle § 15 ods. 5 EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že predbežná väzba má len krátkodobý dočasný charakter a preto v krátkom čase bude vo veci opätovne rozhodované. Podľa § 15 ods. 1 ZEZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje. V konaní o predbežnej väzbe postačuje na rozhodnutie o väzbe záznam podľa § 3 ods. 1 písm. 1/ ZEZR - preložený z angličtiny do slovenčiny (taký je jeho zmysel), pretože podľa § 13 ods. 2 ZEZR „záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz“. Všetko potrebné a nevyhnutné na pozitívne rozhodnutie o predbežnej väzbe mal procesný sudca Krajského súdu v Košiciach k dispozícii a v odôvodnení uznesenia zrozumiteľne, komplexne a presvedčivo vysvetlil svoje závery, ktoré si najvyšší súd osvojil a preto na ne odkazuje bez toho, aby

ich opakovane rozoberal. Niektoré námietky vyžadanej osoby správne odôvodnila prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach a najvyšší súd sa s nimi stotožnil. Pokiaľ ide o námietky vyžadanej osoby, ktoré smerujú proti procesným postupom talianskych štátnych orgánov, najvyšší súd dôvodí, že námietky takéhoto charakteru nepatria do hodnotenia tuzemských súdov, preto na ne nemožno reagovať. Rozhodnutie krajského súdu o nenahradení väzby procesnými inštitútmi, ktoré ponúkol zadržaný je zákonné a správne. Tieto prostriedky nahradzujúce väzbu sú len možnosťami a nie sú oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody. Najvyšší súd je taktiež toho názoru, že akceptovaním týchto procesných inštitúcií (sľub, dohľad a peňažná záruka) by mohlo dôjsť k zmareniu účelu predbežnej väzby. Preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomu uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.